అవినీతి కథ

"**మా**ష్టారూ! నేను మీ అవిణ్ణి పెళ్ళి చేసుకుంటాను"! – అన్నాడు రాజారావ్ కృష్ణమూర్తితో.

★ ★ ★

కృష్ణమూర్తిని పగటిపూట చూస్తే పిల్లలూ, రాత్రిపూట చూస్తే పెద్దవాళ్ళూ కూడా జడుసుకుంటారు.

పొడుగాటి స్తంభానికి తారుపూసి రెండు చింతనిప్పులు కళ్ళుగానూ, చీకేసిన తాటిగింజ పీచుకి రాగి రంగేసి జుట్టుగానూ అమర్చి, కోటూ, పాంటూ తొడిగితే – ఆ స్తంభం పేరు – డాక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

డాక్టర్ కృష్ణమూర్తి మందులిచ్చే డాక్టర్ కాదు. ఇంగ్లీషు లిటరేచర్‌లో డాక్టరేట్ పుచ్చుకొని కాలేజీ పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పే లెక్చరర్!

కృష్ణమూర్తి మొదటిసారి క్లాసు కొచ్చిన రోజున చూసి సూడెంట్లంతా జడుసుకున్నారు. అతను చెప్పిన మొదటి పాఠం విని మరీ జడుసుకున్నారు.

"ఈ లోకంలో ఎవర్నయినా నమ్మొచ్చు; దేన్నయినా నమ్మొచ్చు; కాని ఆడదాన్ని నమ్మకూడదు! చెట్టునీ, పిట్టనీ, పుట్టనీ, గుట్టనీ, కొండనీ, వాగునీ, మండే నిప్పునీ, నిలువునా ముంచే నీటినీ, పుట్టలో దాగిన పామునీ, పొదలో పొంచిన పెద్దపులినీ, ఆకలిగొన్న సింహాన్నీ, అదుపు తప్పిన మదపుటేనుగునీ, పిచ్చెత్తిన కుక్కనీ, పొగరెక్కిన పోట్లగిత్తనీ – దేన్నయినా నమ్మొచ్చు; కాని ఆడదాన్నిమటుకు నమ్మకూడదు! ఈ సృష్టిలో వున్న అనంతకోటి జీవరాశినీ నమ్మొచ్చు; అణువుని నమ్మొచ్చు; అణ్వస్త్రాన్ని నమ్మొచ్చు. కాని – ఆడదాన్ని మటుకు నమ్మకూడదు!"

కాలేజీకొచ్చిన మొదటిరోజున, బియ్యే సెకండియర్ క్లాసులో, 'మాక్బెత్' నాటకంగురించి చెప్పిన మొదటి పాఠంలో, 'లేడీ మాక్బెత్' పాత్రకి ఉపోద్ఘాతంగా, కృష్ణమూర్తి యిచ్చిన ఉపన్యాసమిది.

★ ★ ★

రాజారావ్‌ని ఆడపిల్లలు కన్నార్పకుండా చూస్తారు. మగపిల్లలు అసూయతో కన్నెర్రజేసి చూస్తారు. అతడు ఆరడుగుల అందగాడు. అల్లరిలో, ఆటపాటల్లో ఆఖరికి చదువులోకూడా క్లాసందరికీ ముందు వాడు.

ముందు బెంచీలో కూర్చునే రాజారావ్, చాలాసార్లు కృష్ణమూర్తి ముందరికాళ్ళకి బంధాలు వేశాడు. కృష్ణమూర్తి భయంకరరూపానికీ, అతని అనర్గళవాగ్ధాటికీ భయపడక నిల్చినవాడూ, నిలిచి మాట్లాడిన వాడూ క్లాసందరిలోనూ రాజారావ్ ఒక్కడే. చాలాసార్లు ఇద్దరికీ క్లాసులో వాదోపవాదాలు జరిగాయి. అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా కృష్ణమూర్తి ఆడవాళ్ళని తిట్టేవాడు. కృష్ణమూర్తి ఆ ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడల్లా రాజారావ్ లేచి నిలబడి అడ్డుప్రశ్నలు వేసేవాడు.

కృష్ణమూర్తి రూపం, అతనికున్న కొన్ని అభిప్రాయాలూ అందరికీ వెగటైనా, లెక్చరర్‌గా అతనికున్న సరుకూ, సత్తా అందర్నీ ఆకట్టుకున్నాయి.

క్లాసులో పాఠం ఎంత కమ్మగా చెపుతాడో, క్రమశిక్షణ విషయంలో అంత కఠినంగానూ వుంటాడు. రాజారావ్ ఒక్కణ్ణి మాత్రం కృష్ణమూర్తి ఏం చెయ్యలేకపోయాడు. చెయ్యలేక కాదు. అల్లరిలోనే కాక, చదువులోకూడా రాజారావ్‌కి అంతకి మించిన తెలివితేటలున్నాయని అతను గ్రహించాడు. రాజారావ్‌లో వున్న తెలివితేటలూ, చురుకుదనమూ కృష్ణమూర్తిని ఆకర్షిస్తే, లెక్చరర్‌గా కృష్ణమూర్తికున్న శక్తిసామర్థ్యాలు రాజారావ్‌ని ఆకర్షించాయి. పరస్పరమైన ఈ ఆకర్షణ వాళ్ళిద్దరి మధ్యా లెక్చరర్ – స్టూడెంట్ సంబంధానికి మించిన సాన్నిహిత్యానికీ, స్నేహానికీ దారి తీసింది.

క్లాసు బయట కూడా ఇద్దరూ తరుచుగా కలుసుకునేవారు. మాటాడుకునేవారు. సాహిత్యం గురించి, ముఖ్యంగా ఇంగ్లీషు సాహిత్యం గురించి చెప్పినమాట చెప్పకుండా గంటల తరబడి మాట్లాడేవాడు కృష్ణమూర్తి, లిటరేచర్ స్టూడెంట్‌గానే కాక, సహజంగా సాహిత్య మంటే ఆసక్తివున్న రాజారావ్, శ్రద్ధగా వినేవాడు.

ఆడవాళ్ళగురించి కృష్ణమూర్తి యిచ్చే ఉపదేశాలు మాత్రం రాజారావ్ వినలేకపోయేవాడు. చాలాసార్లు కృష్ణమూర్తి అభిప్రాయాల్ని తీవ్రంగా ఖండించాడు. ఆ విషయంలో మాత్రం తను తప్ప ప్రపంచంలో అందరూ మూర్ఖులేనని కృష్ణమూర్తి వుద్దేశ్యం.

"చూడు రాజారావ్! మనిషి పుట్టినప్పట్నించీ ఇప్పటి దాకా జరిగిన, జరుగుతున్న అన్ని అనర్థాలకీ, ఘాతుకాలకీ, ఘోరాలకీ, రెండే మూల కారణాలు – ఆస్తి, ఆడదీనూ; ఈ రెంటిలోనూ మళ్లీ మొదటి కారణం ఆడదే.

డబ్బు కోసం, ఆస్తికోసం ఆశపడి, ఆరాటపడి వ్యామోహం పెంచుకొని, అందుకోసం నానా తిప్పలూపడి, తోటివాడితో పోటీపడి, పోట్లాడి, మోసాలు చేసి యింకా చెయ్యరాని పనులు చాలా చేస్తాడు మనిషి. కాని ఎన్ని చేసినా, డబ్బు సంపాదించ గలిగిన మనిషి ఎంతో కొంత, ఎన్నాళ్ళో కొన్నాళ్ళు సుఖపడతాడు. బాగుపడతాడు. కాని – ఆడదాని పిచ్చిలో పడ్డవాడు, ఆడదాన్ని నమ్మినవాడు మటుకు చస్తే సుఖపడలేడు. బాగుపడలేడు. ఆడది నిప్పులాటిది. కావాలని కోరుకుంటే కనబడకుండా కాల్చేస్తుంది. పురాణాలు చూడు; చరిత్రలు చూడు; ఇప్పటి ప్రపంచం చూడు – ఎక్కడ ఏ హత్య జరిగినా, అత్యాచారం జరిగినా, దొమ్మీలు జరిగినా, దోపిడీలు జరిగినా, యుద్ధాలు జరిగినా – అందుకు ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో కారణం ఆడదే అయివుంటుంది!" అని రాజారావుకి హితోపదేశం చేశాడొకనాడు.

రాజారావ్‌కి వొళ్ళు మండింది. "ఇన్ని కబుర్లు చెబుతున్నారు కదా, మరి మీరు పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నారు మాష్టారూ?" అని అడిగాడు.

కృష్ణమూర్తి మహాప్రవక్తలా ఒక చిరునవ్వునవ్వి – "మగాడికి భౌతికంగా వుండే కొన్ని అవసరాలు తీర్చడానికి ఆడది కావాలి. నమ్మకూడదన్నానే గాని, అసలు ఆడదాని అవసరమే లేదని నేనన్లేదు"– అన్నాడు.

రాజారావ్ వెంటనే యింకేమీ అనలేక పోయాడు.

రాజారావ్ సెకండియర్ పాసై, ఫైనలియర్లో కొచ్చేసరికి కృష్ణమూర్తితో అతనికున్న పరిచయం మరింత పెరిగింది.

కృష్ణమూర్తి ఒకనాడు రాజారావ్‌ని తనింటికి తీసుకెళ్ళాడు, ఇల్లు చూపించాడు; తన పుస్తకాలన్నీ చూపించాడు.

'మాష్టారి పెళ్ళాం ఎలా వుంటుందో చూస్తే బావుణ్ణు' – అనుకున్నాడు రాజారావ్, కాని కృష్ణమూర్తి చూపించలేదు. పుస్తకాలు కొన్ని చదువుకోమని యిచ్చాడు; పని మనిషిచేత కాఫీ తెప్పించి యిచ్చాడు.

రాజారావ్ కాఫీ తాగుతూ – "ఇంట్లో పిల్లా జెల్లా ఎవరూ కనబడరేం మాష్టారూ?"–అనడిగాడు. "నాకు పిల్లలెక్కడున్నారోయ్! పిల్లలిప్పట్నించీ ఎందుకు,

న్యూసెన్స్!" – అన్నాడు కృష్ణమూర్తి. ఆ తర్వాత పెళ్ళిళ్ళ గురించీ, పెళ్ళాల గురించీ చిన్న ఉపన్యాసమిచ్చాడు. ఇచ్చి –"నువ్వెప్పుడు చేసుకుంటావోయ్ పెళ్ళి?"– అనడిగాడు.

"నేను వూ అనాలేగాని, మా వాళ్ళు ఏ క్షణాన్నయినా చేసేస్తారు. నేనొక్కణ్ణే అవటం చేత మా వాళ్ళకి నా పెళ్ళి త్వరగానే చెయ్యాలనుంది. నాకు మాత్రం ఈ అర్నెల్లూ ఆగి బి.య్యే పూర్తయ్యాక చేసుకుందామనివుంది. అయినా మంచి పిల్ల దొరకాలిగా మాష్టారూ!" –అన్నాడు రాజారావ్.

"నువ్వొఠి, ఫూల్‌వి రాజారావ్! లేకపోతే ఆడదానికి మంచేమిటోయ్! ఆడజాతంతా ఒకటే. ఈ ప్రపంచంలో ఏ ఆడదీ మంచిది కాదు. మంచి పిల్ల కావాలని కూర్చుంటే నీకీజన్మలో పెళ్ళి కాదు! మగాడిక్కావలసిన అవసరాలు తీర్చడం; పిల్లల్ని కనడం; పెంచి పెద్ద చేయ్యడం – అంతవరకే ఆడది చెయ్యాల్సిన పనులు; అంతకుమించి మరేమీ చెయ్యనివ్వకూడదు కూడాను. ఈ పనులు చెయ్యడానికి ఎవరు బాగా పనికొస్తారూ అనే చూడాలి గాని ఆడదానికి మంచేమిటి? నాన్సెన్స్" – అన్నాడు కృష్ణ మూర్తి,

రాజారావ్ నవ్వి వూరుకున్నాడు. ఆ తర్వాత మరోసారి రాజారావ్ వచ్చినప్పుడు – కాఫీ తెమ్మని పనిమనిషిని పిలిచి, పనిమనిషి ఆ వేళ రాలేదని గుర్తొచ్చి, పని మనుషుల్ని – ముఖ్యంగా ఆడవాళ్ళని ఎందుకు నమ్మకూడదో కాస్సేపు చెప్పి – చివరికి – కాఫీ తెమ్మని భార్యనే పిలిచాడు కృష్ణమూర్తి.

కాఫీ తెచ్చిన కృష్ణమూర్తి భార్యని చూడగానే రాజారావ్‌కి తల దిమ్మెత్తి పోయింది.

కాకి ముక్కుకి దొండపండు తగిలించినట్టూ, నల్లటి మబ్బుకి తెల్లటి మెరుపు తీగని ముడిపెట్టినట్టూ అనిపించింది – కృష్ణమూర్తినీ, అతని భార్యనీ చూస్తే.

బిస్కెట్ల ప్లేటూ, కాఫీ కప్పులూ టీపాయ్ మీద పెట్టి, యింకేమైనా కావాలా అన్నట్లు చూస్తూ నిలబడ్డ భార్యని – "ఇక నువ్వెళ్ళొచ్చు"! – అని కసిరాడు కృష్ణమూర్తి.

ఇంకా తనకి పరిచయం చేస్తాడేమో అనుకున్న రాజారావ్, తెల్లబోయాడు. కృష్ణమూర్తి భార్య మాట్లాడకుండా తలొంచుకొని లోపలికెళ్ళిపోయింది.

తెల్లబోయి చూస్తున్న రాజారావ్‌ని చూస్తూ – "ఆడవాళ్ళకి అలుసివ్వకూడదోయ్! ఏమాత్రం అలుసిచ్చినా మన నెత్తికెక్కేస్తారు. వాళ్ళని ఎక్కడుంచాలో అక్కడే

వుంచాలి. క్రూరమృగాన్ని బోనులో పెట్టినట్టు ఆడదాన్ని పెట్టాలి. బోనులో జంతువుకి ఆహారం ఎక్కువ పెడితే మన అదుపులో వుండదు. ఆడదీ అంతే. ఇంట్లోంచి కాలు కదపనిచ్చినా, అవసరాన్ని మించి మాట్లాడనిచ్చినా, మనుష్యుల్లో తిరగనిచ్చినా, మరింక మాట వినదు! వయసులో వున్న ఆడదాన్ని అసలు నమ్మకూడదు. అందుకే మా ఆవిడ విషయంలో నేను చాలా స్ట్రిక్ట్‌గా వుంటాను!" – అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

"దారుణం మాష్టారూ!"– అన్నాడు రాజారావ్.

"పెళ్ళయితేగాని ఆడదాని సంగతి నీకు తెలీదులే!" – అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఆ తర్వాత కొన్నిసార్లు రాజారావ్ వెళ్ళినప్పుడు కృష్ణమూర్తి యింట్లో లేడు. కృష్ణమూర్తి భార్య వుంది. ఆ తర్వాత మరి కొన్నిసార్లు కృష్ణమూర్తి యింట్లో లేనప్పుడు – రాజారావ్ వెళ్ళాడు.

చివరికి ఒకనాడు పొద్దున్నే వెళ్ళి – "మాష్టారూ! ఎవరైనా ఆడదానికి మొగుడంటేనూ, వాడి బుద్ధులంటేనూ యిష్టం లేకపోతేనూ, మరెవరి మీదో యిష్టం పెంచుకుంటేనూ ఏం చెయ్యాలి?" అనడిగాడు రాజారావ్, కృష్ణమూర్తిని.

"తన్ని తగిలెయ్యాలి! అయినా ఆడదానికి యిష్టాయిష్టాలేమిటోయ్? ఆడదానికి తాళి కట్టినవాడే దైవం. వాడు ఎలాంటివాడైనా ఏం చేసినా యిష్టపడాల్సిందే, చచ్చినట్టు పడి వుండాల్సిందే! ఇది ధర్మం, ఇది నీతి, ఇది న్యాయం, ఇదే రూలు. అయితే అజ్ఞానం వల్ల, బుద్ధి గడ్డితిని, ఈ కట్టుబాటు తప్పి, కట్టుకున్న వాడికే ద్రోహం తలపెట్టిన ఆడదాన్ని, గుట్టుగా యింట్లోనుంచి పంపేసి, నీ దారిన నువ్వు పొమ్మనడమే మొగుడన్నవాడు చెయ్యాల్సిన పని, దారి తప్పిన ఆడదానికి అదే శిక్ష!" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

''అయితే మీ ఆవిణ్ణి వెంటనే బయటకి పంపించెయ్యండి. నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను'' – అన్నాడు రాజారావ్.

O

(తరుణ మాస పత్రిక – జన్మదిన సంచిక: సెప్టెంబరు – 1972)